

Megismétlődik 2015?

2020 március 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Vége a biztonságunknak.

Az EU–török migrációs megállapodás 2016-os megkötése óta szinte mindenki számára világos volt: az egyezmény önmagában nem oldja meg a bevándorlási válságot. Sokkal inkább egyfajta kegyelmi pillanatot teremtett Európa számára, hogy rendezze sorait, megszervezze saját külső védelmét.

Hiszen ezzel az EU a saját biztonságát egy másik, egy külső szereplő kezébe helyezte. Leegyszerűsítve megfogalmazva, az EU Ankara kezébe adta a kapukulcsot. A 2015-ös migrációs beáramlás és következményei megmutatták, hogy az Európai Unió tagországai mennyire sebezhetőek, milyen nehezen lettek úrrá (többé-kevésbé) a tömeges bevándorlás miatt kialakult helyzetben. Az elmúlt, nem kifejezetten boldog, migrációs „békévéket” az EU nem megfelelően használta fel.

Az európai viták ugyanis még mindig arról szóltak, hogy a migráció jó vagy rossz dolog-e. Ezt a polémiát már régen le lehetett volna zárni, meg kellett volna haladni, már csak a tények miatt is: integrációs problémák, terrortámadások és még sorolhatnánk. Mivel továbbra is erősek maradtak azok a politikai szereplők, akik nem akarnak a tényekkel színtén szembenézni, legalább azt el lehetett volna érni, hogy az EU hatékonyan megszervezze külső védelmét, és amikor már a biztonság szavatolt, akkor még mindig ott lett volna a lehetőség arra, hogy folytatódjon a migráció megítélésével kapcsolatos vita, immáron biztonságban.

A külső védelem így azt is lehetővé tette volna, hogy amelyik ország a bevándorlás pártján áll, az biztonságos úton tudjon bevándorlókat fogadni, amelyik pedig ellenzi a bevándorlást, az ki tudjon maradni ebből. Nem így történt.

Az elmúlt években Brüsszelben egymás után jelentek meg azok a javaslatok, amelyek a migráció megszervezéséről szóltak, olyanok viszont nem igazán, amelyek az EU védelmének megerősítését szolgálnák. Ezen a ponton a szkeptikus olvasó azt mondhatná, hogy ez így nem igaz, hiszen például sok szó esett az EU közös határvédelmi ügynökségének, a Frontexnek a megerősítéséről, s valójában csak a magyar politikai közbeszédben hangzik el, hogy Brüsszel nem tesz eleget a problémák megoldásáért.

De hogy állításomnak külső alátámasztást is adjak, a januárban felállt új osztrák kormány programjában az szerepel, hogy Ausztria mindaddig érvényben tartja – az egyébként mi szempontunkból kényelmetlen – ellenőrzést egyes határszakaszain, amíg nem látja biztosítva az EU külső határainak védelmét. Tehát egy kicsit szabadabb és erősebb interpretációval élve azt is mondhatnánk, az új osztrák vezetés kormányprogramba foglalta, hogy az EU még mindig nem készült fel a migráció megfelelő kezelésére.

Mindeközben európai vezető politikusok folyamatosan bírálták is Törökországot. Természetesen nem alaptalanul. Bőven lehet ugyanis egyet nem érteni *Erdoğan* elnök döntéseivel, bel-, kül-, gazdaságpolitikájával és sok minden mással. Reálpolitikus azonban ilyen helyzetben csendben marad, vagy legalább nem nyíltan kritizál, illetve alaposan megfontolja a hangnemet. Hiszen ha ilyen esetben magára haragít egy olyan világpolitikai szereplőt, amely jelenleg a biztonságát garantálja, az nem feltétlenül jó húzás. Ez egyébként igen jól mutatja, hogy miért nem lenne működőképes, sőt, miért lenne sok esetben kifejezetten veszélyes, ha az EU tagországai a külpolitikai döntéseket brüsszeli kezébe adnák. Az EU külpolitikája ugyanis nem reálpolitikán, hanem ideológián alapul. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy az új Európai Bizottságban sikerült egy olyan szocialista politikusra, *Joseph Borellre* bízni a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselő szerepét, aki kinevezése után személyeskedő megjegyzéseket tett az Egyesült Államok elnökére, de nekiment például Oroszországnak is.

Ezekkel az eredményekkel nem volt meglepő, hogy a török elnök bejelentette, átmenetileg egyoldalúan felfüggeszti a megállapodást, és megnyitja határait Európa irányába a Törökországban tartózkodó migránsok előtt. A döntés már csak azért sem volt hirtelen, minden előzmény nélküli, mert tavaly *Erdoğan* többször is fenyegetőzött már ezzel. Jó példa a rossz helyzetértékelésre, hogy az egyik magyar balliberális sajtótermék úgy interpretálta a fejleményeket, hogy a török fél hivatalosan nem tájékoztatta döntéséről Brüsszelt – mintha bármi jelentősége is lenne ennek. Ugyanis ha nem szólnak, a migránsok akkor is megjelennek. Meg is jelentek már nagy számban Görögország határainál. A kérdés az, hogy a görög hatóságok ezúttal komolyan veszik-e határvédelmi kötelezettségeiket. E sorok írójának 2016-ban szakértőként volt szerencséje személyesen is látni az akkor a görög–macedón határon fellépő migrációs helyzetet. A kép egyértelmű volt: a nem EU-tag akkor még Macedónia, ma már Észak-Macedónia megfelelően és határozott fellépéssel kezelte a helyzetet, szavatolta a biztonságot, orvosi ellátást nyújtott a migránsoknak, és nagyon komolyan ellenőrizte a bevándorlók dokumentumait – feltartóztatva ezzel egy kontrollálatlan migránskaravánnak az EU irányába való továbbhaladását. A görög oldalon káosz uralkodott, az orvosi ellátást összesen két mentőkocsi szolgálta körülbelül 12 ezer ember között. Az EU külső határát tehát egy nem EU-tag védte Görögország helyett és sok esetben a görögök döntései ellenére. Az európai kritikák mégsem Görögországot érték, hanem azt a Magyarországot, amely ebben az időben elsőként és egy ideig egyedülként vette komolyan határvédelmi kötelezettségeit, és az EU biztonságának szavatolása érdekében húzott először fizikai, majd jogi határzárakat.

Visszatérve a jelenbe: a helyzet tehát aggasztó, de a mi biztonsági szintünk jelentősen magasabb ezen a téren (is),

mint az EU-átlag. Nyilvánvalóan a helyzet kihívás a magyar hatóságok és a határvédelem számára is, de köszönhetően a korábbi realista döntéseknek, nem nulláról indulunk. A kérdés most nem csupán az, hogy az adott helyzetet, a hírek szerint már nagyban szervezted? újabb és újabb migránskaravánokat hogyan kezeljük. Sokkal inkább az, hogy Brüsszelben és a tagállami fővárosokban levonják-e a megfelelő tanulságokat. A török elnök döntése a mi szempontunkból egyértelműen rossz, hiszen az EU biztonságát veszélyezteti. Egyetlen szempontból lehet csupán jó: ráirányítja a figyelmet arra, hogy az EU még mindig nem képes szavatolni a saját biztonságát, és sürgősen lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy a határok kapukulcsai megbízható kezekben, a tagállamoknál legyenek, ne pedig egy külső, sok tekintetben versenytárs és ellenérdekelt hatalom eszközeként szolgálhassanak. Ennek jelentőségét évek óta nem sikerült megérteni, de hátha most...

Pócza István

A szerző az Alapjogokért Központ vezető elemzője

www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló